

ת"פ 11762/02/17 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד סמיר והבי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 11762-02-17 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'

והבי

כבוד השופט שלמה בנג'ו

בפני

פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

סמיר והבי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם, שעסק בעריכת דין עובר לכתב האישום, הורשע על פי הודאתו בעובדות שני האישומים המפורטים בכתב האישום המתוקן, בעבירות של גניבה בידי מורשה - עבירה לפי סעיף 393(3) לחוק העונשין התשל"ז 1977; שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 418 סיפא + 420 לחוק העונשין התשל"ז 1977; שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות האישום הראשון בהן הודה הנאשם, במועד שאינו ידוע למאשימה, בשנת 2005, או בסמוך לכך, פנתה י ח (להלן: "י") אל הנאשם, במסגרת עיסוקו כעורך דין, על מנת שיטפל עבורה בתביעה כספית נגד הראל חברה לביטוח (להלן: "חברת הביטוח") בגין תאונת דרכים שעבר בנה הקטין נ' (להלן: "הקטין").

במהלך הטיפול בנושא, הנאשם הגיע לפשרה עם נציגה של חברת הביטוח, לפיו חברת הביטוח תשלם לקטין סך של 3,500 ₪ ובתמורה לכך לא יהיו לקטין או להוריו כל טענה או דרישה כלפי חברת הביטוח בגין תאונת דרכים (להלן: "הפשרה").

הנאשם לא יידע את י או את בעלה, ס א (להלן: "ס") בדבר הפשרה ולא קיבל הסכמתם להגיע לפשרה הנ"ל עם חברת הביטוח.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 24.7.06 או בסמוך לכך, זויפו חתימותיהם של ס ושל י על שטר הויתור, ללא הסכמתם ורשותם. ביום 24.7.06 או בסמוך לכך, העביר הנאשם לנציגת חברת הביטוח את שטר הויתור ועליו החתימות המזויפות, זאת עשה בכוונה לקבל באמצעות הזיוף את כספי הפיצוי של הקטין.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 22.8.06, ובמסגרת הפשרה עם חברת הביטוח, קיבל הנאשם מחברת הביטוח שיק ע"ס 3,500 ₪ כפיצוי עבור הקטין (להלן: "כספי הפיצויים") והפקיד שיק זה בחשבון בנק בבעלותו.

הנאשם לא דיווח לי או לס או לקטין על קבלת כספי הפיצויים, לא העביר אליהם את הכסף ושילשל כסף זה לכיסו, ללא

הסכמתם של הקטין, ס או י, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הכסף שלילת קבע.

במעשיו כמתואר, הנאשם, בהיותו מחזיק כדין בכספי הפיצויים, שלח בהם יד במרמה ולשימוש שלו, וזאת בכך ששלח יד בכספי הפיצויים, אותם קיבל עבור הקטין או לזכותו.

כן עשה הנאשם שימוש בשטר היתור המזויף בנסיבות מחמירות, המתבטאות בכך שהזיוף נעשה לצורך קבלת כספים, שלא כדין ובכך שהזיוף נעשה על ידי עורך דין.

לפי עובדות האישום השני, בהן הודה הנאשם, ביום 27.7.09, על רקע המתואר באישום הראשון, ולאחר שהתברר לי ולס כי הנאשם קיבל את כספי הפיצויים לידיו ולא העבירם אליהם, הגישו י וס תלונה בלשכת עורכי הדין נגד הנאשם, בגין גניבת כספי הפיצויים **(להלן: "התלונה")**.

ביום 20.11.11 ועל סמך התלונה, הוגשה נגד הנאשם קובלנה לבית הדין המשמעתי המחוזי של לשכת עורכי הדין בחיפה **(להלן: "הקובלנה" ו"בית הדין המשמעתי" בהתאמה)**.

ביום 1.11.12 סמוך לפני תחילתו של דיון בבית הדין המשמעתי בקובלנה, מחוץ לכתלי אולם הדיונים, פנה הנאשם אל באת כוחה של י, אשר הוזמנה להעיד כעדה מטעם התביעה, עו"ד סיימא כנאנה **(להלן: "עו"ד כנאנה")** והפציר בה כי תעיד בבית הדין עדות שקר, תוך שהוא אומר לה כי יש לו ילדים קטנים ומבקש כי היא לא תהרוס לו את החיים. עו"ד כנאנה סירבה לבקשתו זו של הנאשם.

ביום 10.4.13, לאחר סיום שמיעת הראיות בקובלנה, הרשיע בית הדין המשמעתי את הנאשם בביצוע עבירה של שליחת יד בכספי לקוח וכן בעבירות נוספות וביום 2.6.13 גזר בית הדין את עונשו של הנאשם ובין היתר, הטיל עליו לשלם לי סך של 5,000 ₪ **(להלן: "הכסף")** תוך 30 יום, וכן השעה את הנאשם מלעסוק בעריכת דין לתקופה של שלוש שנים, החל מיום 1.12.13.

לאחר המתואר לעיל, ועובר ליום 13.6.13, פנה הנאשם אל י ואל עו"ד כנאנה, וביקש להיפגש עימן על מנת לשלם לי את הכסף.

ביום 13.6.13, ובהמשך למתואר בסעיף 5 לעיל, הגיע הנאשם למשרדה של עו"ד כנאנה ביפיע ונפגש שם עם י ועם עו"ד כנאנה **(להלן: "הפגישה")**.

במהלך הפגישה הפציר הנאשם בי כי תסכים לחתום על הצהרה כוזבת, לפיה היא קיבלה ממנו את כספי הפיצויים בשנת 2006 וכי היא מבקשת לבטל את תלונתה נגדו בלשכת עורכי הדין **(להלן: "ההצהרה הכוזבת")**. לאחר שכנועים ותחנונים רבים, ולאחר שהנאשם אמר לי כי היא פוגעת בפרנסתו וביכולתו לפרנס את ארבעת ילדיו, נאותה י לבקשת הנאשם וחתמה על מסמך ההצהרה הכוזבת והנאשם מסר לי את הכסף.

לאחר המתואר לעיל, ביום 16.6.13, הגיש הנאשם לבית הדין המשמעתי בקשה לביטול הרשעתו וכן הגיש ערעור על הרשעתו לבית הדין המשמעתי הארצי, תוך שהוא מצרף לבקשה ולערעור את ההצהרה הכוזבת ומסתמך עליה בטיעונו.

ביום 27.6.13 דחה בית הדין המשמעתי את בקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו.

ביום 20.1.14 נדחה ערעורו של הנאשם לבית הדין הארצי המשמעתי.

במעשיו המתוארים לעיל, עשה הנאשם דבר בכוונה להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 39, נשוי ואב לחמישה, בגילאים 11-3 שנים, אשתו מורה במקצועה.

הנאשם למד משפטים בירדן, סיים את חוק לימודיו בשנת 2001, וב-2002 קיבל רישיון לעסוק בעריכת דין. לאחר התמחות שנמשכה שנה וחצי, החל לעבוד באופן עצמאי במשך כ-10 שנים עד למעורבותו בעבירות נשוא כתב האישום. מאז שנשלל רישיונו על ידי לשכת עורכי הדין, ומזה כשלוש שנים, עובד בחברת השקעות כנציג מכירות.

התייחסותו לעבירות בהן הורשע התאפיינה בקבלת אחריות, והפגנת צער וחרטה. הוא טען כי היה נתון בלחצים מבחינה כלכלית, ומבחינה מקצועית, והוא התקשה להתמודד איתם באופן יעיל. לא הייתה לו כוונה לגנוב את הכסף, והוא חשב להשתמש בו ולהשיב אותו ללקוחותיו. עוד טען, כי התנהלותו זו אינה מאפיינת את התנהגותו, והיא חריגה להתנהלותו בדרך כלל. לדבריו, ההליך המשפטי חידד עבורו את הגבולות בין מותר לאסור, ותרם להעמקת ההבנה ביחס לחומרת העבירה.

שירות המבחן התרשם מנאשם אשר הביע צער וחרטה, מוכן להשתלב בהליך טיפולי, אשר יסייע לו לערוך בדיקה עצמית ויקנה לו כלים להתמודדות עם לחצים וקשיים. עם זאת, קיימים מספר גורמי סיכון הנשקפים מהנאשם, וביניהם ביצוע העבירות מלמד על קושי להתמודד עם לחצים רגשיים, שעה שהנאשם נתון בהם, העדר מסוגלות לפעול באופן הולם למצוקה בה הוא שרוי, ניצול סמכות שניתנה לו במסגרת עיסוקו כעו"ד.

בסופו של יום, ממליץ שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית בעניינו של הנאשם, על מנת לאפשר לו להמשיך ולתפקד במסגרת המשפחתית והתעסוקתית, וזאת נוכח העדר עבר פלילי מצדו של הנאשם, וההתרשמות הכללית מהאופן בו הוא מתייחס לכשלים בהתנהגותו.

על אף ששירות המבחן לא התבקש להתייחס לשאלת ההרשעה, ועניין זה עלה על ידי הנאשם עצמו, ממליץ שירות המבחן על סיום ההליך בביטול הרשעתו של הנאשם בדין, והטלת צו של"צ בהיקף של 300 שעות, וכן צו מבחן לתקופה של שנה, וזאת, שוב, נוכח התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, ביטא הבנה לחומרתן, והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, ומאחר וננקטו נגדו הליכים משמעתיים.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר שימש כעו"ד של המתלוננים, ניצל את האמון שרכשו לו מכוח מעמדו ותפקידו כעו"ד, תוך פגיעה במעמדו של מקצוע עריכת הדין, והאמון שהציבור רוחש לעורכי דין.

עוד הודגשה העובדה, כי הנאשם מעל באמון שנתנה בו לשכת עורכי הדין, ודרך פעולתו הלא נאותה של הנאשם, ששלח ידו בכספי לקוחותיו, על מנת להשיג את מטרותיו האישיות, תוך ביצוע מעשים שיטתיים ומתוחכמים, ואגב ניצול האמון שהמתלוננים רחשו לו.

בנסיבות אלה, נטען כי העונש צריך לבטא גמול ראוי לעו"ד שסרח, על מנת להרתיע את הנאשם ואחרים שכמותו, ולקיים יחס הולם בין חומרת מעשיו, בנסיבותיהם, מידת אשמתו, לבין העונש שיוטל עליו.

המאשימה טענה כי מדובר בשני אירועים נפרדים, על כן יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים.

נטען כי ביחס לאישום הראשון, מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השני מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

על אף העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, לחובתו הרשעות משמעות לא מעטות, בגין שליחת יד בכספי לקוח, ורישיונו נשלל למשך 20 שנה.

לאור עובדות אלה, יש לצבור את העונשים, אך לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של מתחמי העונש המוצעים, לצד מאסר מותנה מרתיע וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, הן לעניין ביטול ההרשעה, והן לעניין הענישה המקלה.

נטען כי יש לתת משקל של ממש, להודאת הנאשם כשיקול משמעותי לקולא, נוכח החיסכון בזמן שיפוטי יקר, וקבלת האחריות.

אשר לביטול ההרשעה, הגם שהמלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט, הודגשה מקצועיותו של שירות המבחן והבחינה המעמיקה שעשה, כגורם סטטוטורי הממלא תפקיד חיוני במערכת המשפט, ומכאן המשקל החשוב שיש לתת להמלצותיו.

עוד צוין בעניין זה, כי יש להעדיף את הדרך השיקומית בעניינו של הנאשם, על מנת לאפשר לו לעשות הסבת מקצוע, ולעסוק בתחום ההוראה.

רישיונו של הנאשם נשלל למשך 20 שנה, הוא לא יחזור לעסוק בעריכת דין, והנזק שנגרם לו מעצם ההרשעה, אשר נועל בפניו את האפשרות לעסוק בהוראה, גבוה מהתועלת שתצמח מהותרת ההרשעה על כנה.

אשר להטלת העונש, נטען כי הגם שמעשיו של הנאשם פגעו באמון הציבור בעורכי הדין, הרי שבעניינה של המתלוננת, מדובר בסכום כספי קטן יחסית, והפסיקה ידעה מעילות חמורות הרבה יותר בכספי לקוחות בסכומים המיועדים במאות אלפי שקלים ובמיליונים.

הנאשם השיב למתלוננת את הכסף שנטל ממנה שלא כדין, ובכך תיקן את תוצאות מעשיו.

מעשיו נבעו מהמצב הכלכלי אליו נקלע, מהקשיים המפורטים בתסקיר שירות המבחן.

עוד הודגשה העובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר עבד כ-10 שנים כעו"ד, קיים אורח חיים נורמטיבי, הנזק שנגרם לנאשם כבד. הוא עבר הליך משמעותי, הושעה ממקצוע עריכת הדין למשך שנים ארוכות, נגרם לו נזק כלכלי משמעותי, אשתו לא עובדת, פרנסת בני ביתו על חמשת ילדיו, עליו, והוא עומל קשה כדי לפרנס אותם, נוסע לתל אביב מדי בוקר וחזרה למקום מגוריו בצפון.

האירועים הם משנת 2006 ו-2013, והנאשם נותן את הדין עליהם רק כעת, לאחר חלוף זמן רב, ולכן נגרם לנאשם עינוי דין.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וטען שעקב מצבו הכלכלי הרעוע, נקלע למצב שהוביל אותו בליט ברירה למעול בכספי הלקוחות. לדבריו, דפוס התנהלות זו, אינו מאפיין אותו. הוא ביקש מבית המשפט להקל בעונשו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

מעשיו של הנאשם חמורים הם. הם מאופיינים במעשי רמייה והולכה בכחש של לקוחותיו, אשר נתנו בו אמון מלא מכוח מעמדו ותפקידו כעו"ד. מעשיו פגעו לא רק בלקוחותיו, אלא בשמו הטוב של ציבור עורכי הדין, אשר עושה את מלאכתו נאמנה.

מעשיו של הנאשם מערערים את היסודות תחת מקצוע עריכת הדין, ופוגעים פגיעה אנושה בתדמית המקצוע ובאמון הציבור בעורכי הדין, אמון שהוא חיוני לקיומה של מערכת כלכלית ומשפטית יציבה. יפים לכאן הדברים שנאמרו בע"פ 7090/06 פרידמן נגד מדינת ישראל (2007):

"המערער מעל באמונם של לקוחות אשר שכרו את שירותיו כעורך דין, ובאחדים מהמקרים תוצאות מעשיו גרמו לאותם לקוחות תמימים נזקים קשים אולם, לא רק את שמו הכתים המערער אלא גם את שמו הטוב של ציבור שלם העושה מלאכתו נאמנה, הואיל ונשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו, והתנהגות מן הסוג בה חטא המערער, עלולה לערער אמון זה מן היסוד"

וכן הדברים שנאמרו בע"פ 1/88 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בישראל נ' פלוני, פ"ד מב (4) 477 שם נאמר כדלקמן:

"אמון מלא בין עורך-דין ללקוחו הוא נשמת אפו של מקצוע עריכת הדין, וקשה להעלות על הדעת, כיצד ניתן לקיים יחסי עורך-דין ולקוח בלעדיתם. עורכי הדין מצטיירים בעיני הציבור כאנשים בעלי רמה מוסרית גבוהה, שניתן לסמוך עליהם. עורך-דין שסרח במישור זה איננו פוגע רק בלקוחו, ומשנתפס, בו עצמה, אלא פוגע בתדמיתו של מחנה עורכי הדין כולו. מזה מתחייב עונש חמור ומרתיע לכל עורך-דין שנתפס בקלקלתו. מאידך גיסא, עונש קל מדי מחטיא את מטרתו, ולא רק שאינו מרתיע עבריינים בכוח אלא אף משמש להם גורם מעודד."

שני אישומים המהווים שני אירועים שונים:

בהתאם להוראות סעיף 40(א) לחוק העונשין ושמדובר בשני אישומים, המהווים שני אירועים נפרדים ומובחנים זה מזה, הן במקום ובזמן, יש לקבוע מתחם עונש הולם, לכל אישום בנפרד, על רקע נסיבות ביצוע העבירות.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירות:

כאמור, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע באישום הראשון בעבירות של גניבה בידי מורשה, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, ובאישום השני, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, בהיותו עו"ד, גנב 3,500 ₪ שהיו מיועדים לקטין אותו ייצג, תוך שעשה שימוש במסמך מזויף, בכדי לקבל את הכספים. בהמשך, שיבש הליכי משפט, בכך ששכנע את המתלוננת לחתום על הצהרה כוזבת, לפיה הוא לא עבר כל עבירה, והגיש את ההצהרה הזו לבתי הדין המשמעתיים של לשכת עורכי הדין.

מעשיו של הנאשם מאופיינים בתחכום ובתכנון מראש. לא מדובר על מעשה אימפולסיבי, אשר נבע מגחמה רגעית, אלא ממעשה מחושב, מתוכנן, מאורגן, תוך שהנאשם מתכנן כיצד לעשות שימוש בשטר ויתור מזויף, בכדי לקבל כספים, ולאחר מכן משכנע את המתלוננת לחתום על הצהרה כוזבת, תוך הגשת ההצהרה לבתי הדין המשמעתיים, על מנת להקל בעונשו.

הנאשם נטל חלק מרכזי בכל שלבי העבירה, הוא זה שתכנן את המהלכים, הוא זה שהוציא אותם מן הכוח אל הפועל.

מעשיו גרמו לנזקים כלכליים למתלוננים, ופגעו באינטרס הציבורי, ובאמון הציבור בעורך דין, שבו נתנו אמון, ובשמם הטוב של ציבור עורכי הדין.

עורך דין אמור לשמש נאמן של לקוחותיו, לפעול עבורם בנאמנות ולשקף בהתנהלותו יושר ומסירות עבור שולחו. מעשיו של הנאשם פגעו באופן משמעותי בנאמנות אותה הוא חב למרשיו. הנאשם ניצל לרעה את מעמדו כעו"ד, שלח ידו בכספיו של לקוח, וכאילו לא די בכך, שיבש הליכי משפט בכך שביקש וקיבל הצהרה כוזבת, והגישה לבית הדין המשמעתי, על מנת להציל את עורו.

מדיניות הענישה הנוהגת:

בעבירות של גניבה בידי מורשה ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות:

רע"פ 6190/08 צברי נגד מדינת ישראל (2009) -

העובדות: המערער, בעבר בעל רישיון לעריכת דין, אשר ייצג את המתלונן בתביעה אזרחית. בפסק הדין האזרחי חייב בית המשפט את המתלונן לשלם סך של 15,000 ₪ לאחר. המתלונן מסר למערער שיק לפקודתו, על סך 15,000 ₪, כדי שהמערער יעבירו לאדם הזכאי לו. המערער פדה את השיק במזומן ולא העביר את תמורתו לתובע הזכאי לו.

ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן רשות ערעור זו נדחתה אף היא.

העונש: שנת מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, 1,500 ₪ קנס ופיצוי בסך 18,000 ₪ למתלונן.

רע"פ 6013/09 **נדאל מוזבלט נ' מדינת ישראל** (2009) -

העובדות: פקיד בנק, העביר לחשבונו, בשתי הזדמנויות בחודש אוגוסט 2006, סכום כולל של כ-13 אלף ש"ח שהיה מופקד בחשבון מעוקל של לקוח. בעקבות כך הוגש נגדו כתב אישום בו יוחסה לו עבירה של גניבה בידי מורשה.

העונש: בית המשפט השלום הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי, במחוזי הוחמר עונשו ל- 3 חודשי עבודות שירות ובית המשפט העליון דחה את בקשת ערעורו על העונש. כמו כן, הוטל קנס בסך של 10,000 ₪.

ע"פ (מחוזי חיפה) 1376/06 **עותמאן רשיד נ' מדינת ישראל** (2007) -

העובדות: נדחה ערעורו של המערער, עורך דין במקצועו, קיבל על עצמו לייצג קטין שנפגע בתאונת דרכים בתביעתו לפיצויים נגד חברת הביטוח. במסגרת טיפולו של המערער בתביעה ובהסכמת המתלונן ואביו, הושג הסכם לפיו חברת הביטוח תשלם למתלונן פיצויים בסכום של 9,000 ש"ח כולל שכ"ט עו"ד, וזאת לסילוק מלא של התביעה. המערער קיבל המחאה על סך 9,000 ש"ח ערוכה לפקודתו, והוא הפקידה בחשבונו הפרטי בבנק מרכנתיל דיסקונט, מבלי שהודיע למתלונן על כך שקיבל מחברת הביטוח את סכום הפיצויים המיועד עבורו, על אף בקשותיו החוזרות ונשנות של אבי הקטין.

העונש: 7 חודשי מאסר בפועל, 11 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי המתלונן בסך 9,000 ₪ וקנס בסך 5,000 ₪.

ע"פ (מחוזי ת"א) 70870/06 **ריטה דורון נ' מדינת ישראל** (2007) -

העובדות: נדחה ערעורה של המערערת, עורכת דין שהורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירה של גניבה בידי מורשה. במסגרת ייצוג המתלוננת בתיק תביעת מזונות, פתחה המערערת תיק הוצאה לפועל כנגד הבעל החייב ולטובת המתלוננת. לצורך העברת תשלומי החייב למתלוננת בתיק ההוצאה לפועל, מסרה המערערת ללשכת ההוצאה לפועל את פרטי חשבונה שלה. במשך תקופה של כשנתיים גנבה המערערת את כספי המזונות שהופקדו בחשבונה, ולא העבירה אותם למתלוננת, בסך כולל של 16,500 ₪ (מתוך 21,000 ₪ שהתקבלו).

העונש: 9 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 4000 ₪.

ת"פ (ת"א) 5538/09 **מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אליעזר אבני** (2011) -

העובדות: הנאשם, עו"ד במקצועו, הורשע לאחר ניהול הוכחות, במסגרת שני אישומים נפרדים, בביצוע עבירות של גניבה בידי מורשה, זיוף ושימוש במסמך מזויף. עניינו של האישום הראשון במעשים שביצע הנאשם עת ייצג לקוח בתביעה כספית. הנאשם קיבל מהלקוח סכום כולל של כ- 30,000 ₪ שהיה דרוש לצורכי אגרות וערובות לבית משפט, אך שלשל סכום זה לכיסו במקום לעשות בו את השימוש שלשמו הוא ניתן לו. אשר לאישום השני: הנאשם קיבל סכום של כ- 5,000 ₪ מלקוחה אחרת, חייבת בהליכי הוצל"פ, על מנת להעביר סכום זה לטובת הזוכה שהיה לקוחו. במקום לעשות כאמור, שלשל הנאשם את הכסף לכיסו ואף זייף יפיו כוח של הזוכה על מנת שיוכל להמשיך ולבצע פעולות בתיק ההוצל"פ.

העונש: 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי המתלוננות בסך של 28,000 ₪ לאחת ו- 5,600 ₪ לשניה וכן קנס בסך של 8,000 ₪.

ת"פ (י-ם) 5439/08 **מדינת ישראל נ' סלומון יצחק** (2010) -

העובדות: נאשם שהינו עורך דין במקצועו ואשר לאחר שמונה להיות מנהל עיזבון של המתלוננים נטל לעצמו והשתמש בכספי העיזבון השייכים לאחת המתלוננים סכומים שהצטברו לסך כולל של 250,000 ₪. חרף העובדה שלצידו של הנאשם מונה אפוטרופוס נוסף שהיה זכאי לקבל דיווח מן הנאשם על מעשיו ברכוש העיזבון וחרף העובדה שלנאשם היתה חובה לדווח לאפוטרופוס הכללי, הוא לא עשה כן, דחה פניות של האפוטרופוס הכללי אליו בהן נדרש למלא את חובותיו ורק בעקבות התערבותו של האפוטרופוס הכללי ובמסגרת הליכים שנוהלו נגד הנאשם אצל האפוטרופוס הכללי, התגלו מעשיו של הנאשם והוא החזיר את הכספים שגנב.

העונש: 6 חודשי עבודות שירות, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪.

שיבוש מהלכי משפט:

ת"פ (עכו) 2898/02 **מדינת ישראל נ' מחמד בן אברהים בכרי** (2004)

העובדות: הנאשמים הורשעו בשיבוש מהלכי משפט על ידי תיאום גרסאות בהודעותיהם.

העונש: כל אחד מהנאשמים נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשים מאסר על תנאי.

ת"פ (ירושלים) 1777-08-10 **מדינת ישראל נגד קאק** (2012) -

העובדות: הנאשם הורשע בשיבוש מהלכי משפט בשל תיאום גרסאות עם בנו.

העונש: 3 חודשים מאסר בפועל, 4 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪.

ת"פ (נתניה) 21573-07-09 **מדינת ישראל נ' אסרסה** (2010) -

העובדות: נאשם הורשע בשיבוש מהלכי משפט בכך שבמהלך ביצוע עימות הפנה תנועה לעבר המתלונן המורה לו להפסיק לדבר.

העונש: 8 חודשי מאסר על תנאי.

מתחם העונש ההולם:

לאור הנסיבות המפורטות לעיל, מידת האשם שהפגין הנאשם, והפגיעה בערך המוגן, ודרגת הפגיעה בו, הנני קובע את מתחם העונש ההולם כדלקמן: בגין האישום הראשון - נע בין 3 חודשים לשנה מאסר בפועל, ובגין האישום השני - בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

הנאשם בן 39, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לחמישה ילדים, בגילאים 3 עד 11. הוא קיבל אחריות למעשים המתוארים בכתב האישום, והביע צער וחרטה על מעשיו. לטענתו, היה נתון בלחצים כלכליים ומקצועיים, והתקשה להתמודד איתם באופן יעיל, ועל כן מעד.

יצוין, כי בכל הנוגע לעבירות עליהן נדון הנאשם, נטען על ידו, כי יש להקל בעונשו, מאחר ועורכת הדין כנענה סימא, הייתה שותפה למעשה ההצהרה הכוזבת שהגיש, ולא הועמדה לדין, ועל כן, יש להקל בעונשו (ראו נ/1).

עברו המשמעותי מלמד על שורה ארוכה של עבירות משמעת, הכוללות מגוון רחב של עבירות, ביניהן הפרת חובת נאמנות ומסירות כלפי לקוח, התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע, אי שמירה על כבוד המקצוע, שליחת יד בכספי לקוח, אי כיבוד פסק דין, אי מתן תשובה לתלונה, ועוד.

עיון בכתבי הקובלנה שצורפו לגיליון הרישום המשמעותי, מלמד כי מדובר על התנהלות בעייתית של הנאשם, במהלך שנותיו כעו"ד.

אין בידי לקבל את טענותיו של הנאשם, מדובר במי שפעל באופן מודע, מתוכנן ושיטתי, לביצוע עבירות, ונטל חלק מרכזי ללא התערבות של אף אדם אחר בביצוע המעשים המיוחסים לו. מעשים אלה, אינם עומדים בחלל הריק, שכן, עברו המשמעותי של הנאשם מלמד על התנהלות בעייתית בלשון המעטה, בכל הנוגע לעיסוקו כעו"ד בכלל, ולשליחת יד בכספי לקוחות בפרט.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, ולא טען לסייג כלשהו לאחריותו, על אף שניתנה לו ההזדמנות לעשות כן, והוא מיצה כל הליך משפטי שעמד לרשותו בעניינים הנדונים, כך שקשה לשמוע מפיו טענה כאילו הופלה לרעה, ו/או שקיימת שותפה למעשיו, כשאין לכך בסיס כלשהו.

העונש המתאים:

העונש המתאים לנאשם בגין העבירות נשוא האישום הראשון, הוא 4 חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים בגין העבירה נשוא האישום השני הוא חודשיים מאסר בפועל.

לפי הוראות סעיפים 40(ב) + (ג) לחוק העונשין, משנקבע עונש הולם בגין כל אירוע, על בית המשפט לקבוע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם. לצורך כך, על בית המשפט להתחשב, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן, בזיקה ביניהם, תוך שמירה על יחס הולם, בין חומרת מכלול המעשים, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש, ואם גזר בית המשפט עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

בנסיבות העניין, נוכח החומרה של המעשים, הזיקה ההדוקה בין הגניבה והזיוף לשיבוש, אופי העבירות, ויתר הנסיבות המעידות על דרגת אשם גבוהה שהפגין הנאשם, לרבות התכנון שקדם למעשיו, התחכום, השיטתיות, והתעוזה שהפגין הנאשם בביצוע המעשים, הפוגעים קשה באמון הציבור בעורכי דין, מן הראוי לצבור את העונשים, זה על גבי זה.

אשר לאופן ריצוי המאסר, מאחר ומדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, ירוצה המאסר בעבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה, המונחת בפני בית המשפט.

חריגה מהעונש המתאים בשל שיקולי שיקום:

שירות המבחן סובר, כי יש לנקוט בענישה שיקומית בעניינו של הנאשם, על מנת לאפשר לו להמשיך לתפקד במסגרת המשפחתית והתעסוקתית, תוך מתן מענה טיפולי מותאם, שסייע בהפחתת הסיכון להישנות העבירות, ועל כן סבור השירות, כי יש להסתפק בעונש של 300 שעות של"צ, ועל העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה.

לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות העניין, וטענות הצדדים, נחה דעתי כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן.

השיקול השיקומי, כבודו במקומו מונח, אך הוא אינו הולם את הנסיבות החמורות המשתקפות בעובדות כתב האישום.

מדובר בעורך דין, אשר סרח ושלח יד בכספי לקוחות, תוך שמהלכיו מתוכננים בקפידה, הוא מוליך בכחש את הלקוח, שהינו קטין אשר נזקק לשירותיו. לא זו אף זו, הנאשם אף הגיש לערכאה שיפוטית, בתי הדין המשמעתיים של לשכת עורכי הדין, הצהרה כוזבת, על מנת להציל את עורו. מעשים אלה הינם חמורים וראויים לכל גינוי עונשי.

קבלת עמדת שירות המבחן, עלולה לשדר מסר מוטעה לנאשם ודומיו, ותפגע אנושות באמון הציבור במערכת המשפט, כאילו עו"ד זכאי ליחס מועדף, ולא היא, ההיפך מכך.

המסר שצריך לצאת מביהמ"ש הוא, שעו"ד ששולח יד בכספי לקוחותיו ומשבש בעזות מצח משפט, מועל באמון שרוחשים לו מרשיו והציבור, ולכן ייענש בחומרה, עד כדי מאסר בפועל, וזאת על מנת לשמר ולבצר את אמון הציבור, בכלל קהילת עורכי הדין, אשר עושים את מלאכתם נאמנה ומייצגים בעלי דין שונים, במסירות ובנאמנות, מעשה שביום יום.

תיקון 113 לחוק העונשין, שם לנגד עיניו את עקרון ההלימה, הוא העיקרון המנחה בענישה. הלימה בענייננו, פירושה הטלת עונש של מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, על מנת לשקף הלימה ראויה בין מעשיו החמורים של הנאשם,

ומידת האשם שהפגין במעשיו, לבין סוג העונש ומידתו.

יצוין, כי דברים אלה משתקפים היטב בפסיקה המובאת לעיל, במסגרת מדיניות הענישה הנוהגת, וכן ראו הפסיקה המובאת בטיעוני המאשימה לעונש, אשר כללה הטלת עונשי מאסר ממושכים על עורכי דין שמעלו בכספי לקוחותיהם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ב"בפעילי החסד", רח' המלאכה 18, כרמיאל.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 2.8.18 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית. עוד הובהר לו כי מצבו הכלכלי לא יהיה עילה להיעדרות מהעבודה. ככל שייעדר, עלול דבר זה לשמש עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה, בתוך התקופה האמורה.

קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ח, 04 יוני 2018, במעמד הצדדים.